

Från: Björn Mildh

Skickat: den 30 september 2015 06:30

Till: Herman.Sundqvist@sveaskog.se; Helene.Bistrom@sveaskog.se; Per-Olof.Wedin@sveaskog.se

Ämne: Kommentar till Sveaskogs svar om Skarpljugarn och Garpmesvare

Bäste Herman

Tack för ditt svar den 25.9. om naturskogarna på Skarpljugarn och Garpmesvare. Får börja min kommentar med att korrigera dina uppgifter i brevet. Du säger att du inte förstår vad jag avser när det gäller Skarpljugarn eftersom jag fått ditt svar den 30.4. 2015. (Se ditt brev nedan). **Faktum är att du skickade ett brev till Lars Sandberg, mig och många fler den 30.4.2015. Men det brevet gällde inte alls Skarpljugarn. Se kopian !Svaret om Skarpljugarn fick jag först nu, den 25.9.2015.** Ändå hade jag uppmärksammat Sveaskog på denna naturskogsrest redan den 29.3.2014 och skickat påminnelse den 16.6.2015. Sveaskog tar god tid på sig att svara, om man alls gör det, i strid mot bolagets uppförandekod och debattgaranti.

Du säger att skogen är avsatt som hänsyn. Det är ingen garanti för att den inte avverkas. Vi har sett många skogar falla även om de varit avsatta som hänsyn. Färska exempel kommer. **Därför bör Skarpljugarn avsättas som NO, icke utbytbar, inte som hänsyn.**

<https://picasaweb.google.com/115467274551391163472/SkarpljugarnNaturskogAvNyckelbiotopsklass?authuser=0&feat=directlink>

Så till ditt svar om **Garpmesvare** som jag ställde frågor till Sveaskog om redan den **8.12.2013. Naturskogen på myråsen vid Garpmesvare håller naturvärden av NV-klass 1.** (Vi har gjort upprepade, noggranna och dokumenterade inventeringar). Sveaskog har klassat ner skogen till produktionsskog och skyller på att den "inte ryms" inom bolagets areal för naturvårdsskogar. Här har vi problemets kärna. **Sveaskog har med samma motivering klassat ner ett stort antal naturvårdsskogar till produktionsskog för avverkning. Enligt uppgift ca 20.000 hektar! Detta trots att många av skogarna håller nyckelbiotopklass.** Vi återkommer till ärendet. För att lösa detta problem på ett godtagbart sätt har Mats Karstöm redan den **11.2.2014** föreslagit Sveaskog att höja arealen naturvårdsskogar i Norrbotten från 10 procent till 20 procent. Men Sveaskog har fortfarande inte svarat på skrivelsen. **Ett ytterligare skäl till pågående nerklassning är att Sveaskog har brist på avverkningsmogen skog i Norrbotten.** Man har tidigare överavverkat. Det vidgick bolagets förre vd Gunnar Olofsson offentligt. Han ville därför minska avverkningarna. Men i stället har Sveaskog ökat uttaget. Samtidigt har ungskogarna från 1950-talet och framåt inte uppnått åldersgränsen för när de får huggas. (Är det orsaken till att Sveaskog vill sänka gränsen med 10 år?) Därför måste Sveaskog nu avverka gamla naturskogar om man skall kunna leva upp till det avkastningsuppdrag som regeringen ålagt bolaget. **Sveaskogs styrelse borde i klartext tala om detta för regeringen i stället för att bara fortsätta att klassa ner och hugga skyddsvärda gammelskogar.**

Ser fram emot Sveaskogs svar. Ärendet är av stort allmänintresse. Svaret bör därför gå till betydligt fler än enbart undertecknad och Jan Terstad.

Med vänlig hälsning

Björn Mildh, ideell naturvårdare medlem i Skydda Skogen och Naturskyddsföreningen

Från: Herman.Sundqvist@sveaskog.se <Herman.Sundqvist@sveaskog.se>

Skickat: den 25 september 2015 13:40

Till: Björn Mildh

Kopia: Jan Terstad

Ämne: SV: Sveaskog, Garpmesvare och Skarpljugarn. Ännu en påminnelse.

Hej Björn,

Jag beklagar att du uppfattar att du inte fått svar på detta mail.

När det gäller Skarpljugarn förstår jag dock inte riktigt vad du avser. Den 30.4 fick du följande svar:

"Hej Björn,

Det område vid Skarpljugarn som du refererar till nedan har avgränsats och avsatts som hänsyn. Området är relativt stort för att ha klassats som hänsyn och inte naturvårdsskog, men dess långsmala form motiverar detta. Området kommer hur som helst inte att avverkas.

Angående förslaget att öka andelen naturvårdsskogar i Norrbottens län från 10 till 20 % är det naturligtvis en mycket stor fråga. Det handlar om en avvägning mellan välfärd, arbetstillfällen, biologisk mångfald, ansvar för framtida generationers möjligheter att skörda skogsråvara, klimatarbete och inte minst känslor. Jag har skrivit om denna svåra avvägning i min blogg den 21 mars i år.

Sveaskog är som du vet öppet för en dialog om vårt naturvårdsarbete och vår modell för att prioritera höga naturvärden. Jag skulle gärna se att vi kunde träffas för ett möte kring detta.

*Vänliga hälsningar
Herman Sundqvist"*

Är det något du undrar med utgångspunkt från mitt tidigare svar?

När det gäller området vid Garpmesvare är det i nuläget inte klassat som naturvårdsskog. Att området håller naturvärden råder det ingen tvekan om, men med den modell för prioritering av höga naturvärden som vi tillämpar och öppet redovisar ryms området inte bland de 20% av skogsmarken nedanför den fjällnära skogen som vi undantar för naturvård. Garpmesvare är ett gränsfall och om området till slut hamnar som naturvårdsskog eller inte kan jag inte säga i nuläget.

Att området *"inte ryms"* bland de 20 % Sveaskog undantar för naturvårdsändamål kan verka utmanande. Samtidigt innebär det att de naturvårdsskogar som undantagits inom ramen för vårt 20%-åtagande - och öppet redovisas på vår hemsida - håller högre naturvärden än skogen vid Garpmesvare. Det är lätt att glömma bort de skogar som är undantagna.

Har du synpunkter på den metodik vi använder för att prioritera områden med höga naturvärden? I så fall skulle det vara värdefullt att ta del av dina synpunkter. Jag tycker det vore bra om vi kunde träffas kring detta.

Som vanligt svarar jag inte till alla på din sändlista – jag vill inte skicka massmail till folk som inte efterfrågat dem.

Om du väljer att vidarebefordra mitt svar är det naturligtvis upp till dig. I så fall skulle jag uppskatta om de fick ta del av hela mitt svar.

Med vänliga hälsningar
Herman Sundqvist

PS. Både Ann Eklund eller Johan Ekenstedt har nya roller i Sveaskog och arbetar inte längre med naturvårdsfrågor i Södra Norrbotten.

From: Herman.Sundqvist@sveaskog.se

To: l_sandberg@hotmail.com; bjorn.mildh@naturskyddsforeningen.se;

Johan.Ekenstedt@sveaskog.se; Lars-Goran.Ek@sveaskog.se; Ann.Eklund@sveaskog.se;

Roger.S.Johansson@sveaskog.se; Tommy.Nilsson@sveaskog.se

CC: Stefan.Bleckert@Sveaskog.se; Olof.Johansson@sveaskog.se;

Peter.Bergman@sveaskog.se;

Subject: SV: Naturskogen av nyckelbiotopklass på Skarpljugarn. Inget svar av Sveaskog.

Date: Thu, 30 Apr 2015 10:03:33 +0000

Hej Lars

Tack för ditt brev.

Låt mig först vara tydlig med att Björn Mildh fått och får svar på alla mail han skickar till Sveaskog. Däremot svarar vi inte med kopia till alla på sändlistan.

Det är naturligtvis inget som hindrar Mildh att vidarebefordra Sveaskogs mailsvar till dem han har på sin sändlista, men hittills har det så vitt jag vet bara skett i undantagsfall.

Vi vill inte föra dialog genom massmail (det här mailet är således ett undantag). Istället vill vi – som med andra intressenter – mötas för dialog. När frågorna är många och svåra känns detta som ett rejälare och mer konstruktivt sätt att ta sig an frågeställningarna.

Vi vill kunna ta del av synpunkter och förslag, och även få möjlighet att beskriva hur vi arbetar med naturvårdsskogar och hänsyn och hur vi prioriterar de områden som har de högsta naturvärdena. Här är jag övertygad om att Mildh och andra naturvårdare har mycket att bidra med och det smärtar mig att vi inte lyckats etablera en fungerande dialog.

Du undrar om vi har något att dölja. Det har vi inte. Vi vill tvärtom att öppenhet ska prägla vår verksamhet. Därför har vi ofta möten med människor som berörs av vårt skogsbruk. Därför finns också alla våra naturvårdsskogar i Norrbotten och i övriga Sverige redovisade på karta på vår hemsida. Likaså redovisar vi vilka nyupptäckta skogar som tillkommit som naturvårdsskogar för att de har höga naturvärden och vilka skogar med lägre naturvärden som återförts till produktionsskog. Genom detta kvalitetshöjande utbytesförfarande har såväl åldern som andelen nyckelbiotoper bland våra naturvårdsskogar ökat markant.

Jag delar ditt stora intresse för fåglar och delvis även din oro för de fågelarter du räknar upp. Men bara delvis. Tretåig hackspett, lavskrika och lappmes ingår alla som indikatorarter för miljömålet levande skogar. Ingen av de arterna eller de andra skogslevande indikatorarterna har

enligt Svensk Fågeltaxerings senaste rapport minskat i Norrbotten under perioden 2002-2013. Talltitan visar glädjande nog en ökande trend. Min bild är att också tofsmes och slaguggla klarar sig relativt bra i Norrbotten.

När det gäller duvhöken håller jag med om att trenden är oroande. (Att du ser fler unga pilgrimsfalkar än unga duvhökar beror i och för också på pilgrimsfalkens remarkabla och mycket glädjande ökning de senaste 20 åren). Duvhöken är verkligen en art som har stora krav på sin häckningsmiljö. Betydligt större krav i norra Sverige än i södra Sverige. Jag hoppas att de senaste 20 årens ökade naturhänsyn i skogsbruket ska vända kvarvarande negativa trender för skogslevande fåglar, på samma sätt som diskuteras kring talltitan i rapporten från Svensk Fågeltaxering. Men även om det verkar gå bra för viktiga bytesfåglar som järpe och tjäder är duvhökens populationsutveckling något vi behöver hålla koll på. Samtidigt måste vi vara öppna för utveckling av vårt naturvårdsarbete allteftersom vi får nya kunskaper. Detta är också vår absoluta ambition. Naturvård är en mycket viktig del av vår verksamhet.

Med vänliga hälsningar

Herman Sundqvist
Skogschef Sveaskog